

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства
та природокористування
Кафедра архітектури та середовищного дизайну

03-08-50

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до виконання курсового проекту

«Проект житлового району на 10 тисяч мешканців»
з навчальної дисципліни «Архітектурне проектування»
для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського)
рівня за освітньо-професійною програмою «Архітектура
та містобудування» спеціальності 191 «Архітектура та
містобудування» денної форми навчання

Рекомендовано
науково-методичною радою
з якості ННІБА
Протокол № 5 від 05.05.2020 р.

Рівне – 2020

Методичні вказівки до виконання курсового проекту «Проект житлового району на 10 тисяч мешканців» з навчальної дисципліни «Архітектурне проектування» для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня за освітньо-професійною програмою «Архітектура та містобудування» спеціальності 191 «Архітектура та містобудування» денної форми навчання [Електронне видання] / Шолудько М. В., Шолудько М. М. – Рівне : НУВГП, 2020. – 32 с.

Укладачі: Шолудько М. В., доцент кафедри архітектури та середовищного дизайну; Шолудько М. М., ст. викладач кафедри архітектури та середовищного дизайну.

Відповідальна за випуск – Михайлишин О. Л., д.арх, професор, завідувачка кафедри архітектури та середовищного дизайну.

Керівник групи забезпечення спеціальності д.арх., проф. Михайлишин О. Л.

ЗМІСТ

Вступ	3
1. Мета та задачі курсового проекту	4
2.Житловий район як форма функціональної та архітектурно-просторової організації масової житлової забудови	5
3. Принципи формування житлової забудови.....	7
4.Мережа громадського транспорту, велосипедного та пішохідного руху.....	9
5.Організація громадської забудови та громадського обслуговування житлового району.....	13
6. Склад проекту.....	20
Література.....	21
Додатки.....	22

© Шолудько М. В., Шолудько М. М., 2020
© НУВГП, 2020

Вступ

Проектування житлового середовища – відповідальне і складне завдання, з котрим неминуче стикається в процесі своєї діяльності кожен архітектор-практик. Серед людських потреб потреба в зручному, благоустроєному житлі займає особливе місце. Це сфера найголовніших інтересів людини в міському середовищі, архітектурно-просторове оточення, в якому проходить більша половина людського життя.

Комфортне житло – це не тільки зручна квартира або будинок з усіма видами технічного благоустрою. Забезпечення мешканців хорошими умовами проживання вимагає високого рівня обслуговування побутових і громадських потреб населення, найкращих санітарно-технічних умов на території забудови, раціональної організації транспортно-пішохідних зв'язків, благоустрою між будинковими просторами і територіями, дотримання естетичних вимог у формуванні житлового середовища.

Відповідно, мета виконання даного курсового проєкту – навчити студентів архітектурної спеціальності засобами архітектурно-планувального та образно-композиційного проектування масової міської житлової забудови. У процесі проектування студент знайомиться з типологією сучасного міського житла, вчиться комплексно аналізувати природно-кліматичні, містобудівельні, соціально-економічні передумови формування житлового середовища на архітектурному і містобудівельному рівнях, набуває знань з функціональної та архітектурно-планувальної організації житлових утворень.

Курсовий проєкт «Житловий район на 10 тисяч мешканців» виконується після вивчення дисципліни «Основи містобудування» та виконання курсових проєктів: «Проєкт багатопверхового житлового будинку секційного типу», «Проєкт дитячого садочка на 100 місць», «Проєкт загальноосвітньої школи на 12 класів», «Проєкт універсальної глядацької зали на 700-800 місць» з тим розрахунком, що матеріали цих проєктів будуть використані в процесі виконання даного курсового проєкту. Територія для виконання курсового

проєкту вибирається із складу одного з житлових районів сельбищної території міста Рівного.

При виконанні попередніх курсових проєктів студенти ознайомилися і вивчили складові елементи житлових блок-секцій, оволоділи навиками та методикою їх блокування в єдиний об'єм житлового будинку, вивчили структуру і навчилися формувати архітектурно-планувальні та об'ємно-просторові рішення дитячих садочків і загальноосвітніх шкіл, отримали навик мислення містобудівними просторами і відчуття ролі кожного об'єкту в структурі населеного пункту. Робота над даним курсовим проєктом дасть можливість засвоїти принципи проєктування громадських центрів повсякденного та періодичного обслуговування, створення відповідної системи і об'єднання всіх вищезгаданих типів будівель в єдиний організм – житловий район.

1. Мета та задачі курсового проєкту

В процесі виконання курсового проєкту студенти повинні оволодіти навиками:

- формування житлового району, у вигляді архітектурно-планувальної структури зони житлової забудови, що складається з декількох мікрорайонів, кварталів, комплексу закладів періодичного обслуговування та громадських просторів, озелених територій загального користування з радіусом пішохідної доступності до 1500 м;

- створення комплексної житлової забудови у вигляді багатоповерхових (середньої поверховості та малоповерхових) житлових будинків, правильної їх орієнтації по сторонах світу, в комплексі із об'єктами соціально-культурно-побутового призначення;

- організації безпечної транспортної інфраструктури магістральних, житлових вулиць та проїздів, що розділяють територію житлового району на мікрорайони, квартали, комплекси, створення зручних пішохідних зв'язків між об'єктами житлового та громадського призначення, забезпечення мешканців житлового району закладами

обслуговування, зупинками громадського транспорту, паркінгами та стоянками для тимчасового і постійного зберігання легкових автомобілів.

- забезпечення організації зручних у функціональному відношенні житлових груп з усіма необхідними елементами благоустрою їх територій;

- раціонального розміщення об'єктів обслуговування;

- проектування громадських центрів житлового району, мікрорайонів та житлових кварталів.

Перед студентами ставляться задачі:

- організація зручної мережі закладів культурно-побутового обслуговування населення житлового району;

- вмiле використання природного рельєфу території для розміщення будівель та споруд;

- побудова дорожньо-транспортної та пішохідної інфраструктури з умов найбільшої зручності;

- створення виразної архітектурно-просторової композиції житлової забудови, громадського центру житлового району та закладів громадського призначення мікрорайонів і кварталів ;

- організація комплексної системи озеленення території житлового району .

2. Житловий район як форма функціональної та архітектурно-просторової організації масової житлової забудови

Сучасна практика організації сельбищних територій населених пунктів спрямована на формування її у вигляді житлових районів. Містобудівна організація сельбищних територій передбачає ступінчасту побудову, що базується на трирівневій системі соціально-культурно-побутового обслуговування населення. Структурно-планувальними елементами сельбищних територій малих, середніх та великих міст являються два основних рівня: житловий район (відповідає періодичному рівню обслуговування) та житловий мікрорайон (квартал) (відповідає повсякденному рівню обслуговування).

Житловий район є структурним елементом сельбищної території площею від 60 до 400 га, границями якого служать магістральні вулиці і дороги загальноміського значення, природні і штучні рубезі. В межах житлового району розташовуються установи і підприємства громадського обслуговування з радіусом обслуговування 1500 м, є також частина об'єктів загальноміського значення (в малих містах і сільських населених пунктах при компактній планувальній структурі житловим районом може бути вся сельбищна територія).

Житловий район може складатись із двох або більше мікрорайонів та комплексу підприємств і закладів періодичного обслуговування населення (громадського центру житлового району, поліклініки та інших закладів, об'єктів комунального господарства, території зелених насаджень загального користування районного значення - парки, сади, сквери та бульвари тощо). Містить магістралі районного значення, житлові вулиці, проїзди.

Розрахункова кількість населення житлового району приймається 10.0 тис. чол. Розрахункова щільність населення – 150 – 450 осіб/га (в залежності від містобудівної цінності території – периферійної або центральної).

(Уточнені розрахункові показники щільності багатоквартирного житлового фонду див. Додаток В.1 ДБН Б.2.2-12:2019).

На території житлового району необхідно розмістити:

- групи житлових будинків з повним комплексом обслуговуючих майданчиків (господарчих, спортивних, рекреаційних);
- будівлі навчально-виховного призначення (дитячі садки, загальноосвітні школи);
- будівлі закладів соціально-культурно-побутового обслуговування населення;
- інженерні споруди (станції тепловодопостачання, трансформаторні підстанції і т. д.);
- магістральні та житлові вулиці, внутрішньо-квартальні проїзди, надземні або підземні одно рівневі та багаторівневі

паркінги, автостоянки для тимчасового та постійного зберігання легкових автомобілів, пішохідні доріжки та бульвари, мікрорайонні площі;

- елементи озеленення території.

3. Принципи формування житлової забудови

Територія житлового району складається із земельних ділянок та територій: багатоквартирної (садибної), блокованої житлової забудови, житлово-громадської, а саме житлових будинків, будинків з приміщеннями громадського призначення у вбудовано-прибудованих та стилобатних частинах, запроектованих будівель, які використовуються для різних видів призначення (житлового, адміністративного, громадського, установ та організацій сфери повсякденного та періодичного громадського обслуговування населення).

У межах зони багатоквартирної житлової забудови житлового району розташовуються ділянки, на яких розміщуються житлові будинки з прибудинковими територіями з необхідним переліком майданчиків, проїздів, зелених насаджень, а також земельні ділянки, на яких розташовані заклади дошкільної освіти, заклади загальної середньої освіти, торгівельні підприємства з асортиментом товарів повсякденного та періодичного попиту, з підприємствами харчування та приймальними пунктами підприємств побутового обслуговування, які у сукупності утворюють повноцінне безбар'єрне середовище повсякденної життєдіяльності населення.

Допускається розміщення в житлових будинках закладів дошкільної освіти. При розміщенні закладів дошкільної освіти необхідно враховувати вимоги ДБН Б.2.2-12:2019; ДБН В.2.2-4.

Багатоквартирні житлові будинки слід розміщувати з відступом від червоних ліній магістральних вулиць – 6м, житлових вулиць – 3м. Вбудовано-прибудовані або прибудовані (стилобатні) частини з приміщеннями громадського призначення до житлових будинків, а також окремо розташовані будівлі громадського призначення допускається розміщувати по

червоної лінії вулиць згідно з містобудівною документацією, окрім будівель дитячих навчальних закладів. Мінімальні розміри житлових кварталів та внутрішньо кварталних просторів у групах житлових будинків, кварталів визначаються вимогами: інсоляції та освітленості житлових приміщень, забезпечення відстані між фасадами (довгими сторонами) з вікнами протилежно розташованих будинків не менше 15м при забудові до 4 поверхів, 20м – при забудові більшої поверховості (побутовий розрив) та протипожежними вимогами.

Площі озеленених територій обмеженого користування у мікрорайонах житлового району, включаючи майданчики для відпочинку, для ігор, занять фізичною культурою, пішохідні доріжки, якщо вони займають не більше 30% її загальної площі, слід приймати не менше 6 м² на одну особу (без урахування території закладів дошкільної, загальної середньої освіти) або 12-15 м² на одну житлову одиницю (квартиру) при розрахунковому середньому розмірі домогосподарства 2.5 особи, або приймається згідно з демографічними розрахунками розміру (величини) домогосподарства.

Мінімальну розрахункову площу ділянки для житлових будинків, включаючи площу під забудовою (без урахування розміщення на ділянці закладів дошкільної освіти та загальної середньої освіти, підприємств обслуговування населення, гаражів та автостоянок, фізкультурно-спортивних споруд) слід приймати відповідно до кількості його мешканців, але не менше ніж у таблиці 6.3 ДБН Б.2.2-12:2019.

Розрахункові показники граничних розмірів майданчиків, що мають бути розташовані на прибудинкових територіях, наведені у таблиці 6.4 ДБН Б.2.2-12:2019.

У межах багатоквартирної забудови слід передбачати збирання побутових відходів (наземний, підземний або вакуумний спосіб). Збирання побутових відходів на житловій території передбачається майданчиками, на яких розміщують контейнери для роздільного зберігання побутових відходів із зручними під'їздами для сміттевозів згідно ДБН Б 2.2-5 та ДСТУ-Н Б Б.2.2-7. Площа контейнерних майданчиків для збирання побутових відходів та відстань їх розміщення від вікон

житлових та громадських будинків наведено у таблиці 6.5 ДБН Б.2.2-12:2019.

4. Мережа громадського транспорту, велосипедного та пішохідного руху

В'їзди на територію житлового району з магістральних та міських вулиць а також наскрізні проїзди в будівлях слід влаштувати на відстані не більше 300 м. один від одного, а при периметральній забудові – не більше 180 м. (на відстані не менше 50 м до перехрестя вулиць). Для під'їздів до будинків житлових груп, установ і підприємств обслуговування, торгових центрів слід передбачати двосмугові проїзди завширшки не менше 5,5 м, а до окремо розташованих будинків – одно смугові проїзди завширшки не менше 3,5 м. На одно смугових проїздах потрібно передбачати роз'їзні майданчики завширшки 6 м і завдовжки 15 м на відстані не більше ніж 75 м один від одного, при цьому тупикові проїзди повинні мати довжину не більше 150 м. Проїзди повинні закінчуватися розворот ними майданчиками не менше 12 м x 12 м, які забезпечують можливість розвороту сміттєвозів, прибиральних і пожежних машин з урахуванням їх технічних характеристик. Ширину проїздів, що ведуть до груп житлових будівель з населенням більше 3000 чол. в зоні багатоповерхової забудови слід приймати 5,5 – 6,0 м. (дві смуги руху з тротуаром шириною 1,5 м. Ширину вулиць і доріг (у червоних лініях) слід визначати з урахуванням їх категорій та в залежності від розрахункової інтенсивності руху транспорту та пішоходів, виду забудови на прилеглої території, рельєфу місцевості, вимог охорони навколишнього природного середовища, розміщення підземних інженерних мереж, зелених насаджень.

Ширину вулиць в межах червоних ліній слід визначати, м:

- Магістральні дороги - 50-90;
- Магістральні вулиці:
 - загальноміського значення - 50-80;
 - районного значення - 40-50;
 - вулиці місцевого значення (житлові) - 15-35;

- селищні та сільські вулиці (дороги) - 15-25.

У житловому районі повинне бути забезпечене постійне зберігання усіх легкових автомобілів мешканців та тимчасове зберігання автомобілів (так звані “гостьові стоянки”) відвідувачів з урахуванням прогнозованого рівня автомобілізації на розрахунковий період генерального плану. Місця тимчасового зберігання автомобілів визначаються виходячи з умов забезпечення цими місцями не менше ніж 15% розрахункового парку автомобілів, які належать жителям даного району.

Гаражі та автостоянки індивідуальних автомобілів рекомендується розмішувати на периферії житлових районів і між магістральних територіях або у їх межах на ділянках, віддалених від місць, призначених для ігор дітей і відпочинку населення.

Пріоритетним типом гаражів для постійного зберігання індивідуальних легкових автомобілів слід передбачати окремо розташовані багатопверхові надземні, підземні та комбіновані надземно-підземні, вбудовано-прибудовані, в тому числі і механізовані (автоматизовані), гаражі. Допускається влаштування гаражів, вбудованих в перші, цокольні й підвальні поверхи багатопверхових житлових будинків, а також відкритих автостоянок із наступним їх перевлаштуванням у гаражі.

Розміщення боксових гаражів на території житлових кварталів, мікрорайонів багатоквартирної житлової забудови не допускається.

Під житловими будинками підземні гаражі допускається розмішувати тільки для легкових автомобілів, які належать мешканцям цих житлових будинків. Допускається розміщення гаражів та автостоянок для постійного та тимчасового зберігання автомобілів, мотоциклів, велосипедів у підземному просторі під вулицями та площами із дотриманням державних будівельних норм, державних санітарних правил та протипожежних вимог.

Відстані від місць проживання власників транспортних засобів до гаражів і автостоянок постійного зберігання легкових

автомобілів не повинна перевищувати 700 м. Віддаленість автостоянок, призначених для тимчасового зберігання (гостьові), від входів у житлові будинки не повинна перевищувати 150 м.

Відстань від гаражів і автостоянок для людей з інвалідністю до житлових будинків, а також розміщення автостоянок для людей з інвалідністю біля громадських будинків і споруд, біля входів на території підприємств, на яких використовується їх праця, не повинна перевищувати 50 м.

У відповідності до протипожежних вимог, відстані від надземних і комбінованих (наземно-підземних) гаражів і відкритих автостоянок легкових автомобілів до житлових і громадських будинків слід приймати не менше тих, що встановлені у таблиці 10.6 ДБН Б.2.2-12:2019 “Планування та забудова територій”.

Уздовж магістральних вулиць загальноміського та районного значення, житлових вулиць, а також за межами населених пунктів слід передбачати вело доріжки або велосипедні смуги. На міських вулицях та дорогах місцевого значення допускається пішохідно-велосипедний або автомобільно-велосипедний рух.

Параметри велосипедних доріжок, вело стоянок визначаються з урахуванням інтенсивності руху велосипедистів, автомобілів, вантажного транспорту, пішоходів, а також ширини проїзної частини та ширини бокового простору (газонів, тротуарів, технічних тротуарів, зелених зон). Радіуси і гальмівні шляхи велотранспорту, а також максимальна довжина ділянок на підйомах при влаштуванні пандусів визначаються відповідно до вимог ДБН В.2.3-5.

Території житлового району повинні бути забезпечені мережею упорядкованих пішохідних маршрутів (тротуари вулиць різного функціонального призначення, пішохідні доріжки на між вуличних і внутрішньооб’єктних територіях, алеї, бульвари, пішохідні зони, площі, вулиці та стежки, наземні, надземні та підземні пішохідні переходи через транспортні мережі, інші перепони річки, яри тощо), які зв’язують по найбільш коротких напрямках основні функціональні зони

(житлові, промислові райони, загальноміські та районні центри, місця відпочинку) між собою, об'єкти та вузли масового тяжіння населення в межах планувальних та житлових районів, мікрорайонів, громадських центрів і забезпечують вільний та безпечний рух пішоходів до місць прикладання праці, відпочинку, зупинок маршрутного пасажирського транспорту, які повинні також враховувати потреби мало мобільних груп населення.

Системи пішохідних маршрутів слід формувати з врахуванням особливостей руху осіб з обмеженими фізичними можливостями відповідно до вимог ДБН Б.2.2-5. Маломобільним групам населення необхідно забезпечити досяжність об'єктів громадського обслуговування шляхом створення для них умов пересування в структурі загальної мережі пішохідних зв'язків у відповідності з вимогами ДБН В.2.2-40.

5. Організація громадської забудови та громадського обслуговування житлового району

На території житлового району крім житлової забудови необхідно розміщувати зону громадської забудови призначеної для концентрованого розташування закладів і підприємств соціально-культурно-побутового обслуговування населення, що мешкає в житловому районі.

Зону громадської забудови слід формувати як функціонально-просторову систему багатофункціонального центру, який органічно пов'язаний з соціально-планувальною структурою житлового району. Громадську забудову слід формувати у місцях найбільшої концентрації населення, що перебуває у денний час, - у межах центру житлового району. При формуванні громадських центрів слід враховувати показники граничної щільності громадської забудови відповідно до таблиці 6.9 ДБН Б.2.2-12:2019.

При планувальній організації території громадських центрів необхідно передбачати формування розвинутих пішохідних зон (відкритих площ, пішохідних вулиць), які мають:

- забезпечувати можливість організації та проведення масових громадських заходів (політичних, святкових, розважальних тощо);

- формувати зручні пішохідні зв'язки між об'єктами та комплексами обслуговування, зупинками громадського транспорту та транспортними вузлами, що забезпечують зв'язок житлового району з міською та приміською зонами;

- забезпечувати організацію різноманітних функцій, що містять розвинений набір об'єктів обслуговування, а також місць для короткотривалого відпочинку;

- створювати індивідуальний архітектурний образ;

- забезпечувати максимальне збереження природного ландшафту та традиційного характеру історичного середовища (в історичних містах, ареалах).

Громадський простір багатофункціонального центру доцільно формувати на основі єдиної пішохідної зони, що забезпечує взаємозв'язок об'єктів центру, безперервність пішохідних комунікацій, зручність підходів до зупинок громадського транспорту та озеленення рекреаційних майданчиків.

Для людей, що одночасно перебувають у пішохідній зоні, норма площі території має складати не менше ніж 20 м² на особу.

Співвідношення між висотою будинків, що оточують майдан та його шириною доцільно приймати у межах 1:6 - 1:8. Відкритий простір слід передбачати не більше ніж 0.15 га.

При формуванні громадського центру слід передбачати створення підземних просторів для розміщення об'єктів торгівлі, харчування, побутового обслуговування, а також для зберігання легкового автотранспорту, громадських вбиралень. Розміщені у підземному просторі об'єкти повинні бути обладнані спеціальними підйомними пристроями для забезпечення доступності до них мало мобільних груп населення.

Доцільно передбачати безпосередній взаємозв'язок громадського центру з озеленими територіями, розміри яких

мають складати в межах громадських центрів не менше ніж 25% від усієї території громадського центру.

Номенклатура закладів громадського обслуговування та нормативи забезпеченості для населення житлового району приведені в таблиці 2.

Установи, підприємства, споруди	Одиниця виміру	Нормативна величина з розрахунку на 1000 чол. населення	Розміри земельних ділянок
Заклади дошкільної освіти	місце	За демографією. Див. Додаток Е.1 ДБН Б.2.2-12:2019 За завданням на проектування влаштовують центри розвитку дитини.	За місткості закладів дошкільної освіти, м ² на одне місце: До 40 місць – 50, але не менше 0.2га; більше 40 до 80 місць – 45; до 80 місць – 45, більше 80 – 40.
Загальноосвітні школи		- " -	на 24+24 кл. – 2,8 га на 24+36 кл. – 3,2 га на 36+36 кл. – 3,8 га
Спеціалізовані заклади позашкільної освіти		- " -	

Станції (підстанції) екстреної медичної допомоги	Виїзди у рік (спец автомобіль) на 1 тис. жителів	4000 (0.1)	0.05-0.07 га на один автомобіль але не менше 0.1 га
Центри зайнятості населення	відвідувач	0,13 – 0,15	За завданням на проектування
Приміщення для фізкультурно-оздоровчих занять	м ² загальної площі на 1 тис. осіб	40	0.7 на 1 тис. осіб
Спортивні зали загального користування, включаючи приміщення реабілітаційного призначення	М ² площі підлоги на 1 тис. осіб	40	0.3-0.5 м ² на 1 люд.
Басейни криті і відкриті загального користування для населення	м ² зеркала води на 1 тис. осіб	20-25	0.3-0.5 м ² на 1 люд.
Приміщення реабілітаційного призначення	м ² загальної площі на 1 тис. осіб	15	140м ² на одне місце
Універсальна зала	місць на 1 тис. осіб	5-7	За завданням на

			проектування
Виставкова зала	м2 заг. площі на 1 тис. осіб	10	За завданням на проектування
Масова бібліотека	тис. одиниць зберігання чит. Місць на 1 тис. осіб	$\frac{1-1.5}{2}$	За завданням на проектування
Клубні заклади і центри культури та дозвілля.	місць відвідування на 1 тис. осіб	35-190	За завданням на проектування
Кінотеатри	місць на 1 тис. осіб	12	За завданням на проектування
Театри	місць на 1 тис. осіб	2.1	За завданням на проектування
Концертні зали	місць на 1 тис. осіб	1.3	За завданням на проектування
Цирки	місць на 1 тис.	0.2-0.5	За завданням

	осіб		на проектування
Культові споруди	місць	За розрахунком і завданням на проектування	За завданням на проектування
Магазини: - продовольчих товарів - непродовольчих товарів	м ² торгової площі на 1 тис. осіб	10 12	На 100 м ² торгівельної площі: До 250 – 0.08 га; Більше 250 до 650 – 0.08-0.06 га; Більше 650 до 1500 – 0.06-0.04 га; Більше 1500 до 3500 – 0.04-0.02 га; Понад 3500 – 0.02 га.
Ринкові комплекси	м ² торгової площі на 1 тис. осіб	20-30	Від 7 м ² до 14 м ² на м ² торгівельної площі ринкового комплексу залежно

			Від місткості: 14 м2 – за торгівельної площі до 600 м2; 7 м2 – більше 3000 м2.
Підприємства харчування (заклади ресторанного господарства)	Пос. місць на 1 тис. осіб	20	За кількості місць, на 100 місць до 50 – 0,2-0,25 га; 50-150 – 0,2-0,15га; понад 150 – 0,1га.
Майстерні побутового обслуговування	робочих місць на 1 тис. осіб	3	25 – 30 м2 на одне робоче місце
Виробничі підприємства централізованого виконання замовлень (спец цехи, спеціалізовані майстерні, прадьні, хімчистки тощо)	Роб місць на 1 тис. осіб	Не менше 4	0,5- 10,2 га

Організації та установи управління, центри адміністративних послуг	Об'єкт	За завданням на проектування	Залежно від поверховості будинку, м2 на одного співробітника: 44-18.5 за поверховості 3-5; 13.5-11 за поверховістю 9-12; 10.5 за поверховості 16 і більше.
Відділення і філії банківських установ	Операційне місце	1 операційне місце (вікно) на 2-3 тис. осіб	0.5 га – на 3 операційні місця;
АТС	Об'єкт	За завданням на проектування	0,5 га
Відділення поліції	Об'єкт	За завданням на проектування	За завданням на проектування
Житлово-експлуатаційні організації житлового району	Об'єкт	Один об'єкт на житловий район з населенням до 80 тис. осіб	1 га на об'єкт

Пункт приймання вторинної сировини	Об'єкт	Один об'єкт на 20 тис.осіб	0.12–0.15 га на об'єкт
Готелі	Місце на 1 тис. осіб	4.8	55 м2 на об'єкт

6. Склад проєкту

- . Генеральний план житлового району М 1:1000
М 1:2000
- . Схема пішохідних та транспортних комунікацій, доступності закладів обслуговування М 1:5000
- . Візуалізації М 1:200
- . Розгортки по вулицях М 1:500

Література

1. Жилой район и микрорайон / Под редакцией В. А. Шкварикова. Москва : Стройиздат, 1971.
2. Тосунова М. Ц. Планировка городов и населенных мест. Москва : Высшая школа, 1975.
3. Степанов В. К. Великовский Л. Б. Тарутин А. С. Основы планировки населенных мест. Москва : Высшая школа, 1985.
4. Рекомендации по проектированию общественных центров микрорайонов. М.: ЦНИИЭП учебных зданий, 1984.
5. ДБН Б.2.2-12: Планування та забудова територій. 2019.
6. Масетти С. Крупные жиле комплексы. Москва : Стройиздат, 1971.
7. Рекомендации по планировке и застройке жилых районов и микрорайонов. Москва : ЦНИИП градостроительства, 1980.
8. Природа и жиле районы городов. Учет природных условий при проектировании новых жилых районов. Москва : Стройиздат, 1986.
9. Посацький Б. С. Архітектурно-планувальна організація сельбищної території міста : навчальний посібник. Львів, 1981.

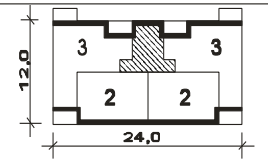
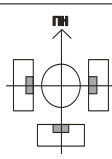
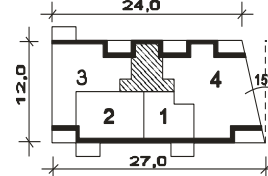
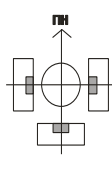
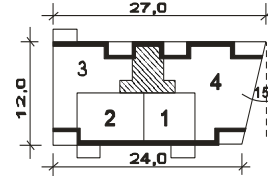
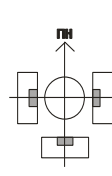
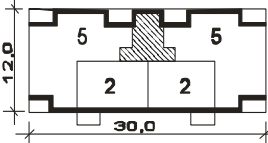
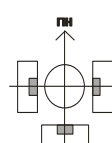
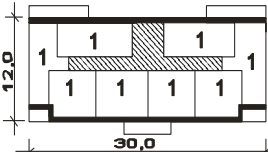
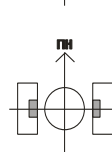
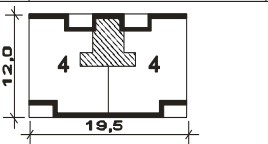
№ п/п	ТИП БЛОК-СЕКЦІЇ	Площа забудови, м ²	Площа квартир одного поверху, м ²	Орієнтація	Примітки
1	2	3	4	5	6
1		270	239		
2		282	250		"права" "ліва"
3		282	250		"права" "ліва"
4		333	302		
5		351	304		
6		216	187	ДОВГЬНА	

Рис. 1.2. Типи блок-секцій житлових будинків

1	2	3	4	5	6
7		268	237	ДОВІПЬНА	"права" "ліва"
8		261	230	ДОВІПЬНА	"права" "ліва"
9		279	246	ДОВІПЬНА	"права" "ліва"
10		378	342	ДОВІПЬНА	"права" "ліва"

Рис. 1.2. Типи блок-секцій житлових будинків

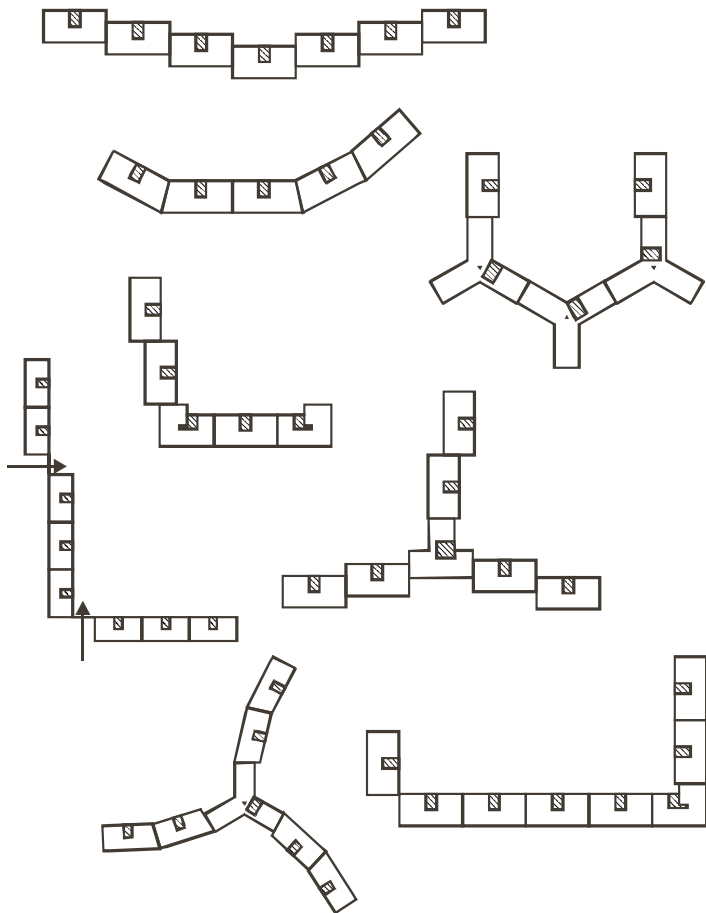

Рис. 2. Варіанти конфігурації житлових будинків з різних типів блок-секцій

	Габаритна схема	Орієнтація	Площа збудови м ²	За- гальна площа м ²
	2	3	4	5
Дитячий садок на 200 місць			1024	1902
Дитячий садок на 250 місць			1192	2209
Дитячий садок на 300 місць			1771	2834
Дитячий садок на 350 місць			1956	3011
	2	3	4	5

Рис. 3.1. Габаритні та планувальні схеми дитячих садків та загальноосвітніх шкіл

Загальноосвітня школа на 240 учнів		2103	5865
Загальноосвітня школа на 480 учнів		2525	8160
Загальноосвітня школа на 720 учнів		2816	9181

Рис. 3.2. Габаритні та планувальні схеми дитячих садків та загальноосвітніх шкіл

Рис.4.2. Приклад виконання курсового проекту. Варіант 1.

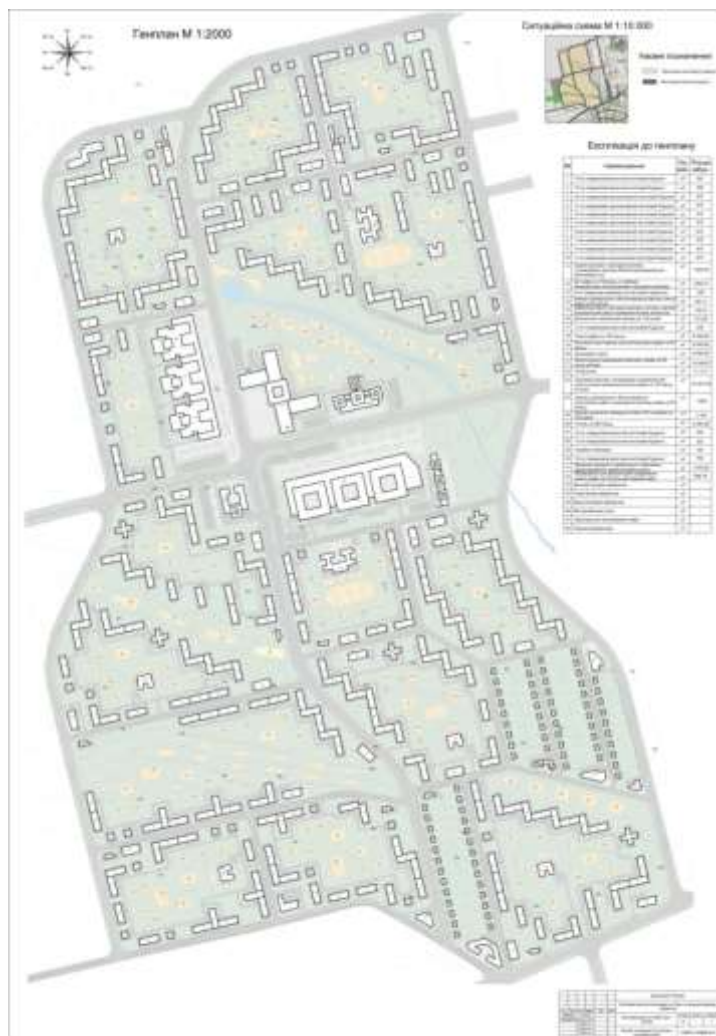

Рис. 5.1 Приклад виконання курсового проекту. Варіант 2.

Рис.5.2. Приклад виконання курсового проекту. Варіант 2.

Рис. 6.1. Приклад виконання курсового проекту. Варіант 3.

